

En bølge med krølle på halen.

Uden at forklejne Hammershus, Østerlars rundkirke, klippekysterne og Gudhjem og Svaneke er Bornholms bedste brand nok den lille trold med krølle på halen. Han er også en rigtig bølge. Hans far er dog meget større. Så han bliver kaldt for ”Bobbarækus” for bornholmerne kalder altid grimme trolde for en Bobbe. Men han er også ”rælig”, og ifølge dialekten er det rædselsfuld. Særlig meget når han er sur og brøler. For så dirrer alle klipperne og færgerne sejler ind i havnens moler – eller får motorstop ude i Østersøen.

Den lille trold har også en mor. Hun hedder ”Bobbasina” og er sød selv om hun også er en trold. Hans lillesøster blev kun kaldt ”BoraBora, og elskede at lege med sine træpinde hjemme i hulen under Langebjerg ved Sandvig.

For der bor troldene, og her havde familien Mahler sit sommerhus. De blev født for 60 år siden af faderen, som altid fortalte godnat historier til sine to drenge. En dag begyndte han at tegne dem. Og så fik trolden en lang krøllet hale, stor næse og små horn i panden.

Aften efter aften gentog historierne sig om troldenes mange eventyr, og senere kom tegningerne i avisen og kendt af hele øens befolkning. Som derefter kunne more sig over når trolden en nat mødte rokkestenen der ikke kunne rokke, en hund ved Dueodde, som ikke var en rigtig hund men en sæl. Der var også kirken han ikke kunne komme udenom, for det var en rundkirke og så videre.

I dag er trolden øens største brand og bruges som et berømt varenummer for markedsføringen. Det mest berømte er nok isen, selv om den er lavet i Norge. Der er også bøllehatte, kasketter og bluser og små stentrolde. For Bornholm er trolden ligeså vigtig som den lille havfrue i København. Men familien har arvet rettighederne til trolden og der er afgifter forbundet med brug af billeder af ham. Men i virkeligheden er trolden alle vegne. Hvis man ejer barndommens fantasi til at se med.

Tekst til foto. Mørke skyer over sorte tage kan have utrolige former. Men her er hovet på en trold og kort efter kom den lange hale med krøller.

Tekst/foto. Søren P. Sillehoved.